

PODOBE ČASA

5. semester – Slikanje

Sodobno likovno snovanje v našem času zahteva ob ustaljenih vizualnih študijah vse več znanja s področja splošnih kulturnih študij, ki presegajo zastareli, t. im. informativni študij, da se lahko pridobljeno znanje, raziskovanje, povezuje z raznolikostjo povezav, ki jih prinašajo univerzitetne prenovе.

Optične in vizualne izkušnje ki jih na našem oddelku posreduje peti semester študija na področju Slikarstva, se tako ob obravnavi ožje likovne umetnosti, določa tudi skozi sočasna predavanja o področju podob, ki vse bolj izgublajo svojo »klasično« konkretnost. Nekdanje študijske podobe – objekti, so tako vse bolj področje raznolikih raziskav (povezav) z drugimi medijskimi (tudi tekstovnimi) povezavami.

Gre za strokovno vzdrževanje vse bolj uveljavljenega pojma o splošni vizualni kulturi, ki omogoča interaktivnost prostora, ki ga osvaja študent kot raziskovalec (nato učenec kot subjekt z lastnim prostorom, ki ga učitelj strokovno »uglašuje« in gledalcem kot družbenim konzumentom). Šele razumevanje časovno povezanih vizualnih kultur kot širokega ustvarjalnega področja, omogoča namreč študentu več interdisciplinarnosti, njegov sociološki pogled na čas ter bližino inovativnosti in multikulturalnosti.

Vizualna ideologija in njena struktura, ki jih raziskuje študent in če jih želi »pravilno« dojeti, zahteva postopnost povezav kot idejnega področja sporočilnosti. V petem semestru kot vizualno antropologijo umetnosti in njene estetike. Kot način gledanja ali vizualizacijo v različnih družbah (Modernizem, Postmodernizem) ter sočasno konceptualizacijo vsebin, kjer se nenehno zastavljajo vprašanja in razpirajo obzorja med prej in zdaj - kadar želi slika (umetniški presežek) postati celoviti organizem kot učinek resničnosti svojega časa.

Temu prostorskemu prerezu sledi tudi letošnja »pomladna« študijska razstava, ki jo študentje posredujejo po svojih zmožnostih. V tem semestru kot razumevanje barve kot svetlobe, kot vstopanje v čas Modernizma, kot kubofuturistični koncept srede Modernizma in vzporedno kot položaj telesa »kotnega bitja« s socialno družbenim statusom, ki so ga negovali severnjaški ekspresionisti v enakem času. Torej kot antropologija preteklega, ki študentu omogoča priložnost za znanje (razumevanje) anatomije slike kot modernističnega medija in povezavo s sedanostjo.

Pri razstavi so se študentje odločili za analitični diskurz, kjer je prostor namenjen delu, ki najizraziteje osvaja opisano področje.

prof. Zdenko Huzjan